

РЕШЕНИЕ

№ 17994

гр. С. 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 36 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: СИМОНА В. НАВУЩАНОВА

при участието на секретаря КРАСИМИРА М. ИНКОВА
като разглежда докладваното от СИМОНА В. НАВУЩАНОВА Гражданско
дело № 20221110137933 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на „БНП П.п.ф.“ С.А., Ф., рег.
№... чрез „БНП П.п.ф.“ С.А., клон Б., ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр.
С. ж.к. „М. 4“, б.п С. с. срещу А. А. М., ЕГН: *****, с адрес: гр. С. кв. Б. бл.
вх. Д, ет., ап.

Ищецът твърди, че между страните е налице договор за отпускане на
револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта № Сс-.... от
27.09.2019 г., по силата на който в полза на ответника е издадена кредитна карта М.
Максималният кредитен лимит бил 700 лв. Падежът по кредита бил на всяко 1-во
число на месеца. Ответникът престанал да обслужва редовно револвиращия кредит на
01.05.2019 г. Сочи, че при две или повече непогасени месечни вноски кредитът ставал
предсрочно изискуем, а на 09.09.2019 г. на ответника била изпратена покана за
доброволно изпълнение, с която кредитът бил обявен за предсрочно изискуем.
Непогасените суми към датата на заявлението за издаване на заповед за изпълнение –
29.05.2020 г., са както следва: 387,13 лв., представляващи главница, ведно със
законната лихва от датата на заявлението за издаване на заповед за изпълнение –
29.05.2020 г., до окончателното изплащане на сумата; 10,66 лв., представляващи
възнаградителна лихва за периода от 01.05.2019 г. до 05.09.2019 г.; както и 23,64 лв.,
представляващи мораторна лихва за периода от 05.09.2019 г. до 28.05.2020 г., за които
суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от
28.07.2022 г. по ч.гр.д. № 31755/2020 г. на СРС, 36 с-в. Поради което предявява
настоящите икове за признаване на установено, че ответникът дължи на ищеца
посочените суми, като претендира и разноските по производството. В условията на
евентуалност, в случай, че съдът приеме, че не е настъпила предсрочна изискуемост по
кредита преди депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, се
предявяват осъдителни икове за посочените вземания.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът чрез назначения си особен процесуален
представител е депозирал отговор по чл. 131 ГПК, с който оспорва предявените

искове. Твърди, че уведомлението не е било надлежно връчено и преди заявлението за издаване на заповед за изпълнение кредитът не е бил предсрочно изискуем. По отношение на евентуалните искиве сочи, че исковата молба е връчена на особения представител на ответника и не може да се счита за уведомление за обявяване на предсрочна изискуемост. Оспорва размера на претенциите на ищеца. Моли съда да отхвърли предявените искиве.

Като съобрази доказателствата по делото и закона, съдът намира следното от фактическа страна:

С оглед становищата на страните, с доклада по делото са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: че между страните е налице договор за отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта № Сс-..., по силата на който в полза на ответника е издадена кредитна карта М.

По делото е представено копие на договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта № Сс-... от 27.09.2019 г., сключен между „БНП П.п.ф.“ ЕАД“ ЕАД с ЕИК .../ чийто правоприменик е „БНП П.п.ф.“ С.А., Ф./- кредитор и А. А. М.- кредитополучател. Съгласно договора кредиторът е предал на ответника кредит в размер на 325,91 лева, които последният се е съгласил да върне при следните параметри и условия: годишен лихвен процент- 20,95%, , годишен процент на разходите- 23,09 %, брой месечни вноски 12, размер на месечната вноска: 30,41 лева. Посочено е и, че се включва застрахователна премия в размер на 26,91 лева. Посочено е, че общата дължима сума от потребителя е 364,92 лева. В договора е инкорпориран погасителен план за периода на кредита 01.04.2019 г. – 01.03.2020 г. Съгласно условията по кредита, кредитополучателят се съгласява предоставеният му потребителски кредит да бъде изплатен пряко на упълномощения търговски партньор. Извършването на плащането по посочения начин съставлява изпълнението на задължението на кредитора да предостави на кредита, предмет на договора, съставляващ плащане, извършено от името на кредитора и за сметка на кредитополучателя.

По делото е представено и едно уведомително писмо с дата 09.09.2019 г.(л.18 по делото), с което „БНП П.п.ф.“ ЕАД уведомява ответника, че упражнява правото да обяви вземанията по кредита за предсрочно изискуеми. Няма данни уведомителното писмо да е връчено на ответницата. Същото е връчено на назначения особия представител с исковата молба.

Установява се от приложеното ч.гр.д. 31755/2020г по описа на СРС, че по заявление на „БНП П.п.ф.“ С.А., Ф., рег. №... против ответника е издадена Заповед за изпълнение по чл.410 ГПК за изпълнение на парично задължение за сумата от 387,13 лв., представляваща задължение по договор за потребителски кредит ведно със законна лихва от 17.7.2020 г. до изплащане на вземането, лихва в размер на 10,66 лв. за периода от 1.5.2019 г. до 5.9.2019 г., мораторна лихва в размер на 23,64 лв. за периода от 5.9.2019 г. до 28.5.2020 г. и 75 лв. разноски по делото, а именно: 25 лв. държавна такса и 50 лв. възнаграждение на юрисконсулт.

По делото е изслушана ССЧЕ, която съдът кредитира изцяло като обективно и всестранно изготвена, от която се установява, че ответникът е усвоил сума в общ размер на 299,00 лв. на 27.02.2019 г. чрез покупка на стока от „Технополис Б.“ ЕАД, гр. К.. Към датата на завеждане на заявлението по чл. 410 от ГПК задължението на ответника възлиза общо в размер на 414,99 лева, в това число главница от 325,91 лева, възнаградителна лихва в размер на 39,01 лева и мораторна лихва в размер на 17,20 лева за периода от 05.09.2019 г. до 28.05.2020 г. Посочени са и други вземания (месечни такси и т.н), които не са предмет на разглеждане в настоящото производство. През отчетния период няма извършени плащания от страна на ответника за погасяване на задълженията по процесния кредит.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на СРС достига до следните правни изводи:

Съдът е сезиран с искиве с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1,

вр. чл. 240, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД, вр. чл. 86 ЗЗД.

Предявените установителни иски по чл.422 от ГПК са допустими предвид издадената в полза на ищеца заповед за изпълнение по реда на чл.410 ГПК, която е връчена на длъжника по реда на чл. 415, т. 2 ГПК, а исковата молба е предявена в едномесечния срок по чл.415, ал.4 от ГПК.

По иска с правно основание **чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 240, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД** в тежест на ищеца е да установи: облигационно отношение между страните по посочения договор, предаването на кредитната карта на кредитополучателя, активирането на картата, усвояването на твърдения от ищеца кредит в претендирания размер от ответника, че е настъпил крайният падеж на договора, респ., че в договора е уговорена клауза за предсрочна изискуемост на вземанията, настъпването на обстоятелствата, даващи право на кредитора да обяви кредита за предсрочно изискуем, както и уведомяването на ответника за предсрочната изискуемост. Следва да установи наличието на валидно постигната договореност между страните за връщане на кредита с надбавка - възнаградителна лихва, както и да установи всяко едно от вземанията си по размер.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираните вземания, както и останалите си възражения.

По иска с правно основание **чл. 422 ГПК вр. чл. 86 ЗЗД** в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава.

В тежест на ответника е да установи настъпили правопогасяващи, правоунищожавачи или правоотлагащи юридически факти и погасяване на дълга на падежа.

С доклада по делото, неоспорен от страните са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: че между страните е налице договор за отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта № Сс-..., по силата на който в полза на ответника е издадена кредитна карта М. Това се установява и от приложените по делото писмени доказателства. С оглед на което, съдът приема, че по делото е доказано, че „БНП П.п.ф.“ ЕАД и ответника А. А. М. са били в облигационни отношения, възникнали по силата на договор за потребителски кредит. Спрямо този договор се прилагат разпоредбите на ЗПК и ЗЗП. Ответникът е усвоил сумата в размер на 299,00 лева на 27.09.2019 г., която сума е усвоена чрез паричен превод в полза на трето лице – „Технополис Б.“ ЕАД гр. К. за закупуване на таблет марка ACER, което се потвърждава и от изготвеното по делото заключение на ССЧЕ.

Между страните по делото е сключен договор за потребителски кредит по смисъла на чл. 9 ЗПК, тъй като същият изпълва всички изисквания, заложи в легалната дефиниция - договор, въз основа на който кредиторът предоставя или се задължава да предостави на потребителя кредит под формата на заем, разсрочено плащане и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане, с изключение на договорите за предоставяне на услуги или за доставяне на стоки от един и същи вид за продължителен период от време, при които потребителят заплаща стойността на услугите, съответно стоките, чрез извършването на периодични вноски през целия период на тяхното предоставяне. Страните по този договор са потребителят – физическо лице и кредиторът – юридическо лице. Договорът е сключен в предвидената в закона /чл. 10, ал. 1 ЗПК/ писмена форма, като съдържа всички необходими реквизити.

В исковата молба ищецът поддържа, че претендираната сума от 866.42 лева представлява само главница. С оглед на това, съдът е обвързан от изложените от ищеца твърдения, които ясно сочат, че претенцията е заявена за сумата от 387,13 лева, представляваща главница по договора, а и основанието в исковото производство следва да съвпада с това в заповедта за изпълнение по чл. 410 от ГПК. С проектодоклада по делото, обявен за окончателен без възражения също е прието, че ищецът моли съда да приеме за установено, че ответникът, дължи на ищеца 387,13 лева

-главница на основание сключен договор. Обстоятелството дали претендираното вземане има този характер и е в този размер е въпрос по съществото на спора, след като в исковата молба е налице индивидуализация на твърдяното спорно право чрез посочване на основаниято на иска /фактите, от които се твърди, че произтича претендираното право/, петитума на иска /в какво се състои претендираното право и вида на търсената защита/, както и носителите на правоотношението. Безпротиворечиво е разбирането в съдебната практика и в юриспруденцията, че главницата по договора за кредит представлява заетата сума – паричните средства, които се предоставят за ползване на кредитополучателя, които съгласно процесния договор и заключението на ССЧЕ са в размер на 299,00 лева, а именно и същата сума е усвоена от кредитополучателя, чрез превод в полза на търговски партньор за закупуване на стока. Очевидно ищецът е „включил“ в главницата и сумата от 26,91 лева- премия по застраховка“ Сигурност на плащанията“, както и други вземания. Доколкото обаче не се претендира такова вземане, а само главница, то главният иск би могъл да бъде уважен за сумата от 299,00 лева, а за разликата до претендирания размер от 387,13 лева следва да бъде отхвърлен.

Съдът при служебно извършената проверка за неравноправни клаузи не намира такива в договора за кредит. Не са налице и предпоставките на чл. 22 от ЗПК, за да бъде обявен процесния договор за потребителски кредит за недействителен.

В исковата молба се твърди настъпване на предсрочна изискуемост на кредита на 09.09.2019 г. Това твърдение съдът приема за недоказано, доколкото липсват данни ответницата реално да е била уведомена за настъпилата предсрочна изискуемост. Следва изрично да се посочи и, че тезата на ответницата, че необявяването на кредита за предсрочно изискуем преди процеса води до неоснователност на иска не може да бъде споделена. В процесния случай, вземанията за главница и договорна лихва са дължими на две самостоятелни основания- че кредитът може да бъде обявен за предсрочно изискуем в процеса с връчване на исковата молба, както и че на основание чл. 235, ал. 3 ГПК съдът следва да отчете, че още на 01.03.2020 г. е настъпил крайния срок на договора (заявлението по чл. 410 ГПК е депозирано на 29.05.2020 г.) и всички вземания са били изискуеми към тази дата. Сочената от ответницата съдебна практика е неактуална и противоречи на задължителната практика на ВКС. Предсрочната изискуемост на вземането по договора за кредит променя изискуемостта на вноските, които не са подлежали на изпълнение преди датата на настъпването ѝ, но няма за последица изменение на основаниято, от което произтича вземането. Вноските с падеж преди датата на настъпване на предсрочната изискуемост и вноските, станали предсрочно изискуеми, са вземания, възникнали на едно и също основание - договора за кредит. /в т.с.м. Тълкувателно решение №8/2017 по тълк. д. №8/2017 на ОСГТК на ВКС/. Така главният иск следва да бъде уважен за сумата от 299,00 лева.

По процесния договор за кредит ответницата дължи общи и връщане на сумата от 10,66 лева възнаградителна лихва, начислена върху главницата за периода от 01.05.2019 г. – 05.09.2019 г., както и 17,20 лева -мораторна лихва, начислена върху главницата за периода за 05.09.2019 г. до 28.05.2020 г./изчислена от съда по реда на чл. 162 ГПК и при съобразяване на ССЧЕ/.

От приложеното по делото удостоверение изх. № .../ 08.06.2023 г. се установява, че е извършено прехвърляне на търговското предприятие на „БНБ П.п.ф. – клон Б.“ КЧТ по реда на чл. 15 ТЗ в полза на „Ю. Б.“ АД. Съдът, като е взел предвид, че ищец в настоящото производство се явява „БНП П.п.ф.“ С.А., Ф. , действащо чрез „БНП П.п.ф. С.А., клон Б.“ КЧТ и съобразил, че по делото са налице данни за прехвърляне на търговското предприятие на клона, регистриран в Б., в полза на „Ю. Б.“ АД, който клон сам по себе си не се явява правосубектен и при липса на данни за заличаване на ищцовото дружество, намерил, че не е налице основание за конституиране на „Ю. Б.“ АД по реда на чл. 227 ГПК. Няма данни към настоящия момент „БНП П.п.ф. С.А., клон Б.“ КЧТ да е заличено. Следва да бъде отразено станалото правоприемство по реда на чл. 226 ГПК.

По разноските:

На основание чл.78, ал.1 от ГПК, на ищеца се следват деловодни разноски за

настоящото производство, чийто размер, съобразно основателната част от исквете, възлиза на 659,25 лева /от общ размер 850 лева- 50 лева държавна такса, 400 лева-депозит за особен представител, 300 лева депозит за ССЧЕ и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда в размер на 100 лева по реда на чл.78, ал.8 от ГПК, вр. с чл.37, ал.1 от ЗПрП вр. с чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ/.

Дължими са частично и разноските, сторени от ищцовото дружество в производството по ч.гр.д. № 31755/2020 г. на СРС, до размера от 58,16 лв.

Водим от горното и на основание чл.235 и чл.236 от ГПК, Софийският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на А. А. М., ЕГН: *****, с адрес: гр. С. кв. Б. бл., вх. Д, ет., ап. че дължи на БНП П.п.ф.“ С.А., Ф., рег. №..., действащо чрез „БНП П.п.ф.“ С.А., клон Б., ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. С. ж.к. „М. 4“, б.п С. с. (с правопреемник чрез прехвърляне на търговско предприятие по реда на чл. 15 ТЗ – „Ю. Б.“ АД, ЕИК ...), на основание чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД, във вр. чл. 240, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД във вр. чл. 9 ЗПК и чл. 86 ЗЗД, сумата от **299,00 лева** - главница по договор за отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта № Сс-.... от 27.09.2019 г., ведно със законната лихва от датата на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 29.05.2020 г., до окончателното изплащане на сумата; **10,66 лв.**, представляващи възнаградителна лихва за периода от 01.05.2019 г. до 05.09.2019 г. и **17,20 лв.**, представляващи мораторна лихва за периода от 05.09.2019 г. до 28.05.2020 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 28.07.2022 г. по ч.гр.д. № 31755/2020 г. на СРС, 36 с-в, като **ОТХВЪРЛЯ** исквете за главница за сумата над уважения размер от 299,00 лева до пълния претендиран размер от 387,13 лева и за сумата за мораторна лихва над уважения размер от 17,20 лева до пълния претендиран размер от 23,64 лева.

ОСЪЖДА А. А. М., ЕГН: *****, с адрес: гр. С. кв. Б. бл., вх. Д, ет., ап. да заплати на БНП П.п.ф.“ С.А., Ф., рег. №..., действащо чрез „БНП П.п.ф.“ С.А., клон Б., ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. С. ж.к. „М. 4“, б.п С. с. (с правопреемник чрез прехвърляне на търговско предприятие по реда на чл. 15 ТЗ – „Ю. Б.“ АД, ЕИК ...), съдебно-деловодни разноси в размер на 659,25 лева за настоящото производство и 58,16 лева за ч.гр.д. № 31755/2020г. на СРС.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____